

Četnici pale javne zgrade u
Krupi na Vrbasu

Arhiv Doc. br. <u>158</u> E. L. <u>1942</u> ABK

OVO JE BILO KONCEM MARTA 1942. GODINE

Serdar (rođjena Blagojević Zorka, rođjena 1909. godine u Krupi na Vrbasu gdje i danas živi

I Z J A V I

Bilo je ko koncem marta 1942. godine kada su po noći upali četnici u moju kuću tražeći mog brata Blagojevića Ljubana koji je bio ranjen u jednoj borbi i ležao u mojoj kući. Brat Ljuban imao je i karabin koga su četnici tražili ali on im nije rekao da ga ima a niti da ima neko drugo oružje. Baš tada kada su četnici tražili karabin on je visio za vratima sobe gdje ga je brat Ljuban objesio u kojoj sobi je i ležao, jer sam ja u toj sobi držala vrata otvorena da ne bi četnici vidili oružje.

Onako ranjena Ljubana, te noći su sa sobom četnici odveli. Tražili su tada četnici da im kažem gdje su zanoćili Gajić Gojko, Smiljanić Mitar, Vuković Slavko i Bogdan Vidović tadanji rukovodioci Manjačkog odreda. Baš gore pomenuti te večeri omrkli su u selu Krupi ali nisu znali četnici da li su otišli ili su zanoćili negdje. Ja o njima nisam ništa znała a da sam i znala ne bi im htjela reći. Pošto su izišli iz kuće i nakon jedan sat počeo je da se vidi plamen iz centra Krupe, i to sve veći i veći dok nije toliko požar uzeo maha da se je po cijeloj Krupi vidjelo kao da je bio dan. Ujutro smo vidjeli da su četnici te noći zapalili školu, bivšu žandamerisku stanicu i kuću Save Zagorca. Sutradan čula sam da je bilo došlo u Krupu iste noći oko 100 četnika koji su dobili zadatak od Mišića Jove i Marčetića Vukašina da pohvataju gore pomenute funkcionere Manjačkog odreda da ih dovedu ili poubijaju. Pošto ih nisu mogli pronaći zato što je samo jedan čovjek znao za njihovo prenoćište te nisu mogli četnici da saznaju za njih. Kada je svamulo poslije te noći prešli su preko Vrbasa u Krmine na splavu Smiljanić Mitar, Gajić Gojko, Vidović Bogdan i Vuković Slavko.

Znala sam da ima sanduk pušćane municije i jedan sanduk

bombi koje je kod moje kuće u zidu sakrio moj brat Blagojević Ljuban. Tu municiju i bombe odnijela sam u moju kuruzovinu i tamo zatrpala, u prisustvu moje kćerke Jele koja mi je pomogla da ovo prenesem i skrijem. Municiju i bombe odnio je moj brat Ljuban kada je jedna grupa partizana došla u Krupu u jesen 1942. godine.

4.10.1959. godine
Krupa na Vrbasu

Serdar Zorka, s.r.

ORIGINALNA IZJAVA OVJERENA JE PEČATOM I POTPISOM SAVEZA BORACA.

PREPIS IZJAVE IZVRŠEN JE RADI TOGA DA BI SE MOGLO LAKŠE ČITATI
POSTO JE ORIGINAL PISAN RUKOM. ORIGINAL SE NALAZI UZ OVAJ PREPIS.